

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Imago Primi Saecvli Societatis Iesv

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1640

Horoscopvs Societatis Iesv, Nascentis Die Festo SS. Cosmæ Et Damiani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97844](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97844)

HOROSCOPIVS SOCIETATIS IESV,
NASCENTIS DIE FESTO SS. COSMÆ ET DAMIANI.

DVobus hominum vanissimorum generibus iure merito indignatur Christiana sapientia. Alterum est eorum, qui, cum se peritos natalium iacent, nascenti cuique sidus aliquod fatale præficiunt; cuius fideris vis ac numen infantium ætatibus tempus, moribus genium, cupiditatibus impetum, felicitati aut calamitati successum, morti terminum tam certum imponat ac figat, vt nihil inexpugnabili decreto illius, & plusquam ferreæ necessitati possit obistere. Alterum genus credulitatem suam Planetariorum (vt eos B. Augustinus appellat) fallacibus commentis accommodat, & eorum somnia pro oraculis, errantes stellas pro ducibus, vanitatem pro veritate, pro religione superstitionem suscipit atque admiratur. Vtrorumque nobis est damnanda vecordia. *Horoscopi inspectio damnata;* Illi enim fallunt, hi falli cupiunt: illi scientes mentiuntur, hi mentientibus credunt: vtrique verò vnanimi consensu profitentur, à fortuitâ siderum conspiratione, placitisque stellarum, humanæ, id est liberæ, mentis rationes affectusque pendere; & has esse Parcas, quæ subeuntibus lucem mortalibus rerum omnium futurarum fata disponant. At quantò salubrius, quantò religiosius, homines CHRISTO initiati, explosis Chaldæorum deliriis, cum quis in hanc vitam nascendo ingreditur, obseruarent, non, quæ tum stella cælo præsideat, sed quis Cælitum stellis imperet; quæ Beatorum, non quæ Planetarum signa fulgeant; non quid terror minetur astrorum, sed quid Superiorum fauor spondeat; quis Cælicolarum fortunet, non quis dæmonum funestet momenta temporum; cui Sancto, non cui fideri, sit sacer dies? Christianum est, nascentibus Præsidem aliquem ex factis petere: non Venerem, sed Virginem; non Martem, sed Martyrem; non draconem aut canem, sed Angelum lucis. Christianum, natalis diei lætitiã non ad siderum ordinem, sed ad cælestium animarum referre tutelam. Inter Christianos, quemadmodum Sancti adsunt, ita par est vt præsent nascentibus; & natales hominum, quos imperio regunt, virtutibus, gratiis ornamentisque diuinis augeant & locupletent. Atque hic est mysticus & sacer horoscopus; quem indagare tutum, iucundum inspicere: de quo pium ac sanctum est identidem cum spe bonâ, non cum formidine recordari.

Neque verò, quando natalem Societatis IESV intueor, aliorum me respectare fas est, quàm ad vos, decora Martyrum, exempla fratrum, Medicorum principes inclyti, COSMA & DAMIANE. Quàm fausto enim omine iam centum abhinc annis sacer honori vestro dies, nascenti tum primùm Societati affulserit, testatur modò centesimus eiusdem Societatis natalis, ab ipsâ vehementer exoptatus, ab IGNATIO eius conditore iam olim præuisus, ab immortali Deo, vnico & principe huius operis architecto, concessus, ab VRBANO VIII. Pontifice Maximo amplissimâ maximeque solenni Indulgentiâ cohonestatus, ab eiusdem Eminentiſſimo fratris filio ANTONIO BARBERINO Cardinale tanto ap-

paratu, impensâ, splendore Romæ celebratus, quantum neque optare pro suâ modestiâ Societas debuit, neque augere propemodum Patronus munificentissimus pro animi sui magnitudine potuit. A vestro, Martyres, auspicio, tutelâ, gloriâ, ope, maiorem claritatem mutuatur hic Superis hominibusque iucundissimus dies, quàm ab astris omnibus, ipsâque adeò solarium maiestate radiorum ac luce. Valeant astrologorum deliramenta: derideatur inane astrorum imperium: rumpantur stellarum coëuntium nexus. Vos, vos, natalium nostrorum Præsides agnoscimus ac veneramur; non stellas. Virtutes vestræ, exempla, facinora vestra nos sanctiùs afficiunt, clementiùs vrgent, velociùs trahunt, quàm omnis ille fatidicus ordo, & adamantina catena cælorum. Cùm enim fueritis & humanarum infirmitatum peritissimi Medici, & gratuiti beneficiorum generis omnis largitores, & germani animorum consociatione mirè concordēs, & fortissimi cruciatuum pro CHRISTO toleratorum victores ac Martyres; ex harum contemplatione virtutum, tamquam caelestium signorum intuitu, horoscopum Societatis conficio, & quodammodò augurando pronuntio, à vigore & efficacitate diuini influxus vestri, Societatis hominibus neque in sanandis laborantium animis diligentiam, neque gratuitum in ministeriis exhibendis obsequium, neque in domesticâ tuendâ fraternitate concordiam, nec in periculis Dei hominumque causâ subeundis, aut ærumnis laboribusque perferendis, animum atque constantiam defuturam. Quæ singula vt à vobis, tamquam stellis genitalibus, nascenti Societati impressa esse ostendam; priùs hoc demonstrandum videtur, vos fuisse semper, & esse stellas humano generi maximè propitias ac salutares. In quo sexcentorum est mihi testium instar vniuersa Græcorum, apud quos vixistis, laborastis, & triumphum consecuti estis, Ecclesia: quæ quot versibus vestrarum laudum modulationes decantat, totidem testimoniis asseuerat ac prædicat, vos esse clarissima mundi sidera; vos ab ipso CHRISTO tamquam inerrantes stellas rerum vniuersitati demonstratos; vos lucernas radiis miraculorum emicantes; vos veluti conspicua luminaria duo orbi terrarum affulgere, & perturbationum nebulas feruore fidei vestræ nullo negotio dissipare; vos lucēs diuinitus coruscantes venerabilis Ecclesiæ cælum claritate vestrâ circumfundere, & lucidissimam caligantibus vbique facem præferre; vos denique esse spectabile par astrorum, cum veræ lucis parente aurorâ exorientium, in quibus, tamquam in splendidissimis domiciliis, fulgor materiæ expers habitet, ac lætissimè propagetur. Hæc de vobis Græca canit Ecclesia, numeris tam effluentibus quàm festiuis; quorum licet paulò solutior rotunditas, delectare tamen sine satietate nos potest. Quibus perbellè hoc elogio Andreas Pyrus, scriptor quoque Græcus, applaudit: *Ho-dierno die serena atque illustris exoritur pauperum CHRISTI commemoratio, clarissimis miraculorum fulgoribus usquequaque resplendens.* Nec est quòd vereatur quisquam aut æstimet, euanuisse iam pridem hæc sidera; & posteaquam cælo suo hi ciues recepti sunt, consortionis terrænæ pertæsos, & mortalium impatientes oculorum, rebus nostris non ampliùs interesse. Viuunt enim, ac fulgent (quod iustitiæ Doctõribus Daniel

Vates

vt stella.

Menæa
Græcorum
1. Julij, &
1. Nouemb.

Vates sanctè promisit) quasi stelle in perpetuas aternitates; nec alius corum erit erga nos benevolentia, quam beatitudinis finis. Dan. 12.

Εἰ καὶ παρὶθεν γινώσκουσιν ἄνεργον δόλο, Πληθύν, ὡς πάλιν, καὶ πάλιν γινώσκουσιν.

Quos desumptos ex Precationibus Græcorum versus ita Latine reddere libuit:

Quamuis relictis possident terris polum, Nunc tamen, ut olim, Anargyri signis micant.

Et quamuis hæc est natura sideribus, ut parua ex exilia validiorum ortus obscuret: tamen tantum abest, ut hi soles erumpentibus in primum ævi sui crepusculum Societatis adhuc teneræ scintillis caliginem suâ claritate induxerint, ut eandem etiam communicatis è cælo radiis, impressisque ornamentorum suorum nobilissimis figuris & characteribus; illustrarint. Id iam animaduertere, curæ pretium fuerit. Nam minime dubiâ sui similitudine Societatem obsegnatam esse voluerunt. Plin. Paneg. eique imprimunt quatuor facultates, quibus sunt

Fuerunt Medici COSMAS ac DAMIANVS; quorum industriâ, sollicitudine, charitate, & corpora ex grauissimâ morborum pernicie, & vitæ ex præsentî morte, & voluntates ex violentiâ affectionum, & animæ denique hominum plurimorum ex faucibus Orci ereptæ, ac sanitati restitutæ sunt. Quod intelligens Orientis Ecclesia, hos denuò modulos in eorum laudes effundit: Quo vos nomine appellabimus? Ministros? an Medicos tam animorum quàm corporum, & insanabilium ægrotationum? qui ex thesauris diuini Spiritus medicamenta saluberrima proferentes, arcanâ quadam & sacrâ chirurgiâ sauciorum vulnera persanatis. Quæ medicandi industria cælesti quadam deriuatione in Societatis huius alumnos ita traducta videtur, ut pari studio ac felicitate, tamquam filij Medicorum, partes eorum gnauiter obeant, siue in integrâ animorû valetudine conferuandâ, siue in aduersâ depellendâ. Quo genere medicinæ, si omnes omnium artium commoditates, facultates atque copias dispicis, nihil est melius, nihil nobilius, nihil optabilius, nihil hominum generi datum præstabilius. Quod cum perspectum habeant artis tam diuinæ Professores, ut præsent quæ à tantis Magistris didicerunt; non inuiti, credo, illud ex laudatissimo Hippocratis iureiurando vsurpabunt: In quamcumque domum ingressus fuero, ad ægotantium salutem ingrediar. Neque fortius loquuntur quàm faciant. Nam si quis per vniuersam Societatem, velut mysticorum quamdam Medicorum academiam & officinam, oculos circumducere voluerit; deprehendet profectò ac videbit, hunc optimos medicinæ cælestis auctores assiduâ lectione terentem, illum hæresium & errorum anatomîâ districtum, alium in virtutum tamquam salutarium herbarum indagatione versantem. Nec deerit, qui spiritalia ad salutem Exercitia præscribat, qui in valetudinario assideat ægris, qui plagas exsugat & vlcera, qui cælestium ciborum delicias languenti stomacho subministret. Quot, quamque versati in hac arte Doctores, in cathedris, in pulpitis, in templis, in scholis, in tribunalibus sacris, in castris, in transtris nauium, sanitatem populorum aut rectâ institutione tuentur, aut depulsâ mentium ægrotatione restitunt? Animaduertas, ex horum præscriptione & curâ, odiorum friga

gora calore charitatis expelli; ardentem libidinis intemperiem, casti-
 moniâ refrigerante sedari; ingluuici exuperantiam, præscriptâ ieiunij
 euacuatione digeri; acrimoniam bilis, mansuetudinis lenitate mitesce-
 re; angustias pectoris, conscientie serenitate diduci; laxitatem inertie,
 disciplinæ feruente constringi; ceruicis duritiem, suauitate morum
 emolli; omnem denique moralium morborum exercitum contrariis
 medicamentorum viribus debellari. Nullum autem est his Medicis
 suspectum tempus, nullæ fastidio sordes, nullum ministerium oneri,
 nulla excubias acturis intempesta nox. Vestri igitur, hoc est, Medico-
 rum sunt filij, quotquot in hanc Societatem coeunt; & quam illis ar-
 tem de cælo transfudistis, eam non tantummodò ad vestræ vigilantie
 & laboris exemplum, sed etiam ad liberalitatis & beneficentie imita-
 tionem exercent. Quemadmodum enim vos ægris omnibus nullâ spe
 lucri consulistis, & reuocatâ in usum Apostolicâ animorum sublimi-
 tate, quidquid gratis accepistis, id omne gratis quoque largiti estis,
 aqueductum gratie omnis indigentibus aperientes; ita Societas, ne præ-
 tio beneficium elocet, ac vendendo perdat, sine emolumentum terreni
 spe, sine præmio, nihil ad balancem, nihil ad calculum reuocans, non
 computat quanti, sed cui dederit; non ponderat quantum lucri sibi,
 sed quantum miseris auxilium, ferat; non facit medicinam, quia sibi
 expedit, sed quia decet; charitati litat, cupiditati non inseruit. Auspi-
 cibus itaque nostris ac Ducibus, COSMÆ & DAMIANO adscribam,
 quod Diis suis Latinus Stoicus: *Omnia sine mercede, sine villo ad ipsos per-
 ueniente commodo, faciunt. Hæc quoque nostra ratio, si exemplari ab suo non
 aberrat, seruet; ne ad res honestas conducta veniat. Pudeat vllum vendere
 esse beneficium. Gratuitos habemus, non Deos, vt ille, sed COSMAM ac
 DAMIANVM. Hos sequamur duces, quantum humana imbecillitas patitur:
 demus beneficia, non feneremus. Hoc magni animi & boni proprium est, non
 fructum beneficiorum sequi, sed ipsa. Sed neque obliuisci possum insigne
 hoc præconium, quod totus Oriens de gratuitâ Medicorum nostro-
 rum operâ & curationibus modulatur: *Officina vestra medica inexhaus-
 tus quidam est fons, qui, quò sæpius hauseris, eò copiosior effluit; quique effu-
 sus redundat, & quotidie exhaustus impletur. Gratis accepistis, gratis datis.*
 Quamobrem, quòd sapissimè vos Anargyros Fasti Græcorum appel-
 lant, id summo vestro merito faciunt: tum, quòd omnino nummorum
 fuistis expertes, inopiâ sponte susceptâ opulenti; tum, quòd omnes etiam
 pecuniæ vias ignorastis, nihil quæstus, nihil vestri causâ facientes. Hu-
 manum profectò fastigium excedit hæc laus, omnibus vos beneficia
 conferre, calamitates detrahere, procurare salutem, operam gnauiter &
 sine cessatione impendere; sic tamen, vt nulla vos vestis, nullum vas,
 nullum mancipium, nulla conditio pecuniæ, nulla merces à propositâ in-
 tegritate continentiaque deduxerit. Ex quo instituto vestro Societas vni-
 uersa gratis concionatur, gratis peccata condonat, gratis Epulum cæleste
 instruit, gratis sacrificat, gratis militat, gratis ministrat, gratis docet.*

III. Con- Quid autem de concordia vestra dicam? An vos cum Græcis di-
 cordes; uinum quoddam iugum appellabo? Enimuerò coniunctis viribus,
 geminorum instar iugalium, laboratis. An conspicuam cælesti luce
 bigam,

Senec. lib. 4.
de Benef.
cap. 25.

Idem lib. 1.
de Benef.
cap. 1.

III. Con-
cordes;

bigam, vnius mentis, vnius genij, domicilij, virtutis possessores vehementem? Communia sunt vobis omnia, sicut communem habent oculi diem. An sacrum ac venerabile fratrum par, vnà euntium, vnà laborantium, vnà medentium? Quidquid ab alterutro præstatur, amborum est; vosque geminos potius esse quàm germanos, maior virtutum quàm vultuum similitudo demonstrat. Habet autem hoc à vobis genuina soboles Societatis, vt, quod omni consanguinitate certius est, sint virtutibus fratres, vtque diuersum sanguinem affectibus misceant; non fortuità germanitate sociati, sed electà. Ac dispersa quidem sunt per omnes orbis angulos Societatis membra, tot nationibus regnisque diuisa, quot limitibus tellus: sed hæc tantummodò sunt interualla locorum, non mentium; discrimina sermonis, non pectoris; colorum dissimilitudo, non morum. In hac familiâ idem sentiunt Latinus & Græcus, Lusitanus & Brasilius, Hibernus & Sarmata, Iber & Gallus, Britannus & Belga: atque in tam disparibus geniis nullum certamen, nulla contentio; nihil ex quo sentias plures esse. Suspiciunt inuicem, inuicem cedunt, mutuò diligunt. Nihil suâ putant interesse, vbi nati sint, quos CHARISTO peperit, Societas miscuit; idem propositum, idem tenor vitæ, eadem voti copula colligauit. Quidni igitur, quod Imperatoris Aureliani nummo impressum est symbolum, id huic Cœtui augurer euenire? Exhibet numisma stantes vnà Imperatores, & medio ac sublimiore inter eos loco caput orientis Solis, radiorum circumquaque se effundentium coronâ circumdatum; cui hæc adiicitur inscriptio, CONCORDIA AVGVSTORVM. Vt enim Sol oriens concordem Augustos vtrinque benignâ fauoris sui luce illustrat: ita vbiicumque in nomine IESV congregantur Societatis huius participes, dulcissimæ fraternitatis vinculo colligati; ibi immortalis iustitiæ Sol CHRISTVS in eorum medio, ad nexum illum animorum splendoris sui claritate condecorandum, arctiusque stringendum, exoritur & incalescit. Quâ Sociorum coniunctione quid excogitari potest aut ad iucunditatem dulcius, aut ad solatium opportunius, aut ad robur firmitus, aut ad inuictum inter aduersa retinendum animum conducibilius? Concordia, legum, vrbium, Regnorum custos, familiarum nodus, tutela militiæ, exercituum anima, castrorum vallum, victoriarum auspex, Dei famulos non tantum vt fratres compage amoris conglutinat; verum etiam, vt eiusdem cohortis & stipendij milites, ad pugnas, ad clades, ad præbendum hosti sanguinem, ad mortes, aut vexationes ipsâ morte acerbiores, informat & crudit. Namque & hoc decus ab athleticis fortissimis COSMA & DAMIANO Societas in hanc lucem prodiens, vi natalitiæ communicationis accepit, vt eam non fuga laboris desidia, repudiatio periculorum timiditati, militiæ terror latebris traderet; sed vt vel martyria, vel ærumnas martyriis pares, infractâ semper constantiâ exciperet, toleraret, amplecteretur, ambiret. Quando itaque martyrio purpuratos intueor COSMAM ac DAMIANVM, huiusce purpuræ laciniam Societati porrigunt, & hac quasi tesserâ insigniunt suæ dignitatis ephobos. Prospiciebant enim iam olim perspicacissimis animis irruentes in hunc Ordinem tempestates: coniuratorum in eam insidias, consilia,

IV. Marti-
tyres.

E

auda-

audaciam, furorem non ignorabant: ante oculos erant hæreticorum faces, mucrones ficariorum, barbarorum venena, odia iudicum, perueria testium, equulei, rotæ, laquei tyrannorum: patibula Britannia, ignes Iaponum, Batauia carceres, Brasilorum rictus, Paraquariorum clauæ, venenata Peruvia tela, Turcarum acinaces in nouorum hominum innocentiam imminebant. Exfiliis, proscriptionibus, naufragiis, latrocinii, inedia, siti, nuditati, squalori, seruituti, & sexcentis aliis pestibus obiiiciendus erat nouus hic partus. At quæ testus armaturâ? quibus munitus præfidiis? Nimirum affulserunt eius natalibus non Castor & Pollux, fabulosi tempestatum depulsores; sed COSMAS & DAMIANVS, animosissimi milites CHRISTI: & suæ fortitudinis, tolerantia, alacritatis lucidissimas notas, commentitiâ stellarum omnium necessitate potentiores, ei reliquerunt impressas & inditas. A Menologo quidem Græco hi duo principes & antesignani nostri *φωτεινότητας σῦλοι καὶ πύργοι ἀστροί*, lucidissimæ columnæ & inconcussæ turres, appellantur; quod non solo virtutum splendore effulgeant, sed earumdem quoque firmitate inter extremos cruciatus stabiliantur ac durent. Vos autem, Socij, beneficio natiuitatis vestræ, & geminarum exortu atque impressione stellarum, oportet exemplo stellas, constantiâ columnas, insuperabili animorum robore turres non videri, sed esse. Vos oportet in periculis intrepidus, in aduersis tranquillos, in prosperitate compositos, in dimicationibus fortes, in ipsâ morte viuaces peristere, & quodammodò immortales. Quod enim infantes quosdam galeis armatos in hanc vitam prodire obseruamus, id modò quam euentuum significationem portendat, non inquirō: verumtamen sic existimo, vniuersos huius Societatis homines, galeatos nasci ac prodire oportere, ad mucrones hostium imminentes capitibus, ad omnes fortunæ ictus, omnes aduersariorum iniurias, omnes calamitatum impetus ac procellas, non subeundas tantummodò alacribus & fortibus animis, sed infractis etiam viribus retundendas. Quod muniminis genus etiam

Menolog.
1. Nouembr.

Isaiæ 59.

Isaias sic commendat: *Galea salutis in capite eius.*
Atque hæc sunt non fata, sed munera; non sortes à necessitate, sed vires à cælesti auxilio profectæ; non decreta genituræ, sed beneficia, quæ propitij constitutio cæli, COSMAM & DAMIANVM velut conspirantes tum stellas proferens atque coniungens, nascenti Societati impertit: hæc, inquam, salutiferæ exercitatio medicinæ, gratuitum obsequium, animorum concordia, martyrij votum & amor. Pro quibus vestris immortalibus in hanc Familiam meritis, Patroni optimi, si pares vobis gratias non possum agere, quæso obtestorquæ, ne meæ naturæ potiùs, quàm imminensitati vestrorum beneficiorum, id tribuendum putetis. Plus enim vobis debemus, quàm parentibus liberi. A parentibus enim in squallore & sordibus procreati; à vobis nati sumus lucidi atque splendentes. Illi nos genuere ad incertam salutis conditionem; vos ad minimè dubiam spem sempiternæ beatitatis erexitis. Illi nobis patriam dederunt, hanc terram; vos cælum promittitis. Ab illis, vt ægri ac debiles; à vobis, non tantùm vt valentes, sed etiam Medici vt essemus, accepimus. Illi enim humanis nos doctrinis imbuendos curarunt,

SS. Cosmas & Damianus instar parentum Societati.

runt, vos diuinis. Parentes nos ad compendium & quæstum, vos ad prolixissimæ largitatis effusionem incitatis. Illi sanguine fratres coniunxerunt, vos charitate. Ab illis denique, timidi atque abiecti; à vobis, constantes, generosi, & martyrij appetentes euadimus. Præstantissimâ igitur in Societatem beneuolentiâ, & studio profus diuino exstitistis, tam optabilem illi sortem in ipsis incunabilis decernentes. Quanto autem nunc gaudio fruimini, cum serenis luminibus videtis, non esse omnino degeneres, quorum natiuitati fauorem vestrum tam prolixè impenditis? cumque animaduertitis illos clientes, illos beneficiarios, illos filios vestros, iam centesimi natalis reditu probatos, noui sæculi felicitatem, nouos animos, nouasque virtutes sibi non tam à suis conatibus, quàm à vestrà ope ac patrocínio polliceri? Audeo enim dicere: Erit, erit aliquando tempus illud, cum Societas vestro die nata, vestro beneficio confirmata, præsidio custodita, & propagata influxu, non tantùm ducentesimum, sed vltiores etiam natales intueatur & celebret. Intereâ verò vnusquisque Sociorum hæc ferè sapientis viri cogitata in animo infixam meditabitur & vsurpabit: *Quidni ego magnorum viro-* Sen. Epist.
64.
rum (COSMÆ atque DAMIANI) & imagines habeam, incitamenta ani-
mi, & natales celebrem? Quidni illos honoris causâ semper appellem? Quam
reuerentem parentibus meis debeo, eandem illis Societatis parentibus, à
quibus tanti boni initia fluxerunt.

P A R A D O X O N.

Τὲς ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ Ἰησοῦ μακαρίτας, τὸν αἰῶνα πεπληρωμένοι. ὅτι γῆρας
τίμιον ἔστω πολυχρόνιον, ἢ δὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μετρεῖται, πολλά δὲ ἐστὶ
φρόνησις ἀδελφοῖσι.

Id est, *Eos qui in Societate IESV mortui sunt, sæculum expleuisse:*
honoratam enim senectutem esse, non quæ diuturna, aut numero
annorum aestimetur, sed prudentiam hominibus pro canis esse.

Quotusquisque adeo longæuus, vt sæculum viuendo expleat? vt
vel ardentissimè cupiant miseri mortales diu viuere, quis non
prohibeatur verecundiâ senectutem istam vouere, nedum sperare? Agit
Societas IESV annum centesimum, sed quis in eâ centenarius? quàm
multi potiùs longissimè ab eâ ætate distant? Habet adolescentes floren-
tissimos, & forti excelsoque animo iuuenes; senes autem, quasi post
vindemiam racemos, admodum raros. Scilicet impallescunt studiis &
immoriuntur: conficiuntur laboribus ante diem, gloriosis quidem illis, Cur pauci
senes esse
videantur
in Socie-
tate.
at assiduis, & propè infinitis. Si quos fortè benignior seruet natura,
alius vastante Regionem pestilentia, dum morientibus opem fert, con-
tagio absumitur; alius, vt pietasne absit à castris, militia occumbit, vbi
morbi solent grassari liberius, & mors tamquam de suo messem copio-
sam legere. Quid, quòd mari etiam se committant, quasi terra desit se-
pulchris? Adeo paucis contingit senescere; sæculum viuere propè nemi-
ni.